

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/56/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8718010914
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8718010914.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., L.L.M., MBA na verejnom zasadnutí konanom dňa 4. decembra 2019, v trestnej veci obž. X. G., pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a/, b/, ods. 4 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenia § 138 písm. e) Trestného zákona, o odvolaniach obžalovaného a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/111/2018 zo dňa 27. marca 2019, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, d/ Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/111/2018 zo dňa 27. marca 2019 v celom rozsahu a súčasne podľa § 41 ods. 3 Tr. zákona z r u š u j e v rozsudku Okresného súdu Bratislava IV. sp. zn. 2T/114/2017 zo dňa 02. marca 2018 a v rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5T/99/2017 zo dňa 24. januára 2018 výroky o vine o pokračovacom trestnom čine, celé výroky o treste ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedených výrokoch o vine svoj podklad.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.

Obžalovaného X. G., nar. XX.XX.XXXX v O., trvale
bytom G., ul. J. č. XXX/X,
toho času vo výkone trestu v ÚVTOS
a ÚVV Leopoldov

u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

1/ dňa 11. decembra 2016 asi o 08.15 hod. vlámal sa do kancelárií na K. W. XX v O. O. na druhom poschodí tak, že vylomil vstupnú bránu vedúcu z námestia do pasáže, vylomil kovovú bránu vedúcu na prvé poschodie budovy, vylomil vstupné dvere do kancelárie na druhom poschodí, kde zo šuplíka pracovného stola odcudzil 725,73 eur v hotovosti, stravné lístky v hodnote 131,90 eur, finančnú hotovosť 203,56 eur, následne sa pokúsil odcudzit' trezor v hodnote 100,- eur, čo sa mu však nepodarilo, čím takto spoločnosti H., s.r.o., IČO: 465 366 04, K. W. XX/XX, O. O., spôsobil škodu vo výške 725,73 eur a spoločnosti S. s.r.o., IČO: 449 954 74, K. W. XX, O. O., škodu vo výške 335,46 eur, pričom uvedenej trestnej činnosti sa dopustil napriek tomu, že bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený a to trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 1T/66/2016 zo dňa 03.05.2016, právoplatný 20.05.2016, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov nepodmienečne,

2./ v doposiaľ presne nezistenom čase od 16.00 hod. dňa 27.12.2016 do 08.00 hod. dňa 31.12.2016 bez poškodenia prekonal uzamykanie vstupných dverí apartmánu č. 602 v hoteli V. na B. V. č. XXXX vo B. I., kde boli v tom čase ubytovaní H. X. B. s rodinou, následne bez oprávnenia vošiel do spálne apartmánu, kde z nočných stolíkov ukradol pánske náramkové hodinky značky Vostok Europa a škatuľku na cennosti zlatej farby, v ktorej sa nachádzali 2 ks zlaté retiazky, obrúčka z bieleho a žltého zlata s

tromi zafírovými kameňmi a gravírovaním „Jozef 15.09.2007“, zlatý prsteň so zafírovým kameňom, zlatý prívesok v tvare srdca s gravírovaním „Jožko 17.02.2006“, pár náušnic z fúkaného zlata v tvare srdca s kamienkami a s uvedenými vecami odišiel na neznáme miesto, čím tak poškodenému Ing. X. B. a poškodenej Bc. X. B. spôsobil škodu spolu vo výške najmenej 3.000,-eur, pričom uvedeného skutku sa dopustil aj napriek tomu, že bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II., sp. zn. 1T 66/2016 zo dňa 03.05.2016, právoplatný dňom 20.05.2016,

3./ dňa 4. apríla 2017 v čase okolo 17.20 hod. v Bratislave na ulici Z. č. X v prevádzke posilňovne E. v pánskej šatni skrutkovačom vypáčil dvierka skrinky č. 21 a z peňaženky, ktorá sa nachádzala v uvedenej skrinke, odcudzil finančnú hotovosť vo výške 7.500,- CZE (277,22 eur) a 40,- eur, čím spôsobil poškodenému E. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. nad I., W. II XXXX/XX, škodu vo výške 317,22 eur a tohto konania sa dopustil, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I. č. k. 7T/78/2010-106 zo dňa 18.08.2015, právoplatným dňa 03.09.2015, odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. a iné a trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II č. k. 1T/66/2016-80 zo dňa 03.05.2016, právoplatným dňa 20.05.2016, odsúdený pre prečin krádeže v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. k § 212 ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona,

t e d a

v bodoch 1./ a 3./

- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu, čin spáchal závažnejším spôsobom konania vlámaním, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

v bode 2./

- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, čin spáchal vlámaním a spôsobil tak väčšiu škodu, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený
- neoprávnene vnikol do obydliia iného,

t ý m s p á c h a l

v bodoch 1./ a 3./

pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na ust. § 138 písm. e/ Tr. zákona v znení účinnom do 1.8.2019

v bode 2./

pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. a,/ b/ Tr. zákona v znení zákona č. 214/2019 Z.z. v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona

a z a t o m u
u k l a d á :

Podľa § 212 ods. 4 Tr. zákona v znení účinnom do 1.8.2019, § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 37 písm. h/, m/ Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zákona, § 41 ods. 1, 3 Tr. zákona úhrnný spoločný trest odňatia slobody na 5 a 1/2 (päť a pol) roka.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody z a r a d' u j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovaný je p o v i n n ý nahradit' poškodeným H. s.r.o. IČO: 465 366 04, K. W. XX/XX, O. O., škodu vo výške 725,73 eur (sedemstodvadsaťpäť eur a sedemdesiattri centov), S. s.r.o. IČO: 449 954 74, K. XX, O. O., škodu vo výške 335,46 Eur (tristotridsaťpäť eur a štyridsaťšesť centov), H. Q. J., D., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. W. XXXXX/XXA, O. O., škodu vo výške 51,87 eur (päťdesiatjeden Eur a osemdesiatsedem centov), E. Q., nar. XX.XX.XXXX v Z. O., E. Y., trvale bytom B. nad I., W. II XXXX/XX, škodu vo výške 317,22 eur (tristosedemnášť eur a dvadsaťdva centov).

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obžalovanému u k l a d á povinnosť zaplatiť H.. X. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. č. XXX, okres H. a Bc. X. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. nad B., D. H. škodu vo výške 1.299,-eur (jedentisícdevstodevãťdesiatdevãť eur).

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/111/2018 zo dňa 27. marca 2019 bol obžalovaný X. G. uznaný za vinného zo spãchania zločinu krãdeže podľa § 212 ods. 1 , ods. 3 písm. a/, b/, ods. 4 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenia § 138 písm. e) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

v doposiaľ presne nezistenom čase od 16.00 hod. dňa 27.12.2016 do 08.00 hod. dňa 31.12.2016 bez poškodenia prekonal uzamykanie vstupných dverí apartmãnu č. 602 v hoteli V. na B. V. č. XXXX vo B. I., kde boli v tom čase ubytovaní H.. X. B. s rodinou, následne bez oprãvnenia vošiel do spãlne apartmãnu, kde z nočných stolíkov ukradol pánske náramkové hodinky značky Vostok Europa a škatuľku na cennosti zlatej farby, v ktorej sa nachãdzali 2 ks zlaté retiazky, obrúčka z bieleho a žltého zlata s tromi zafírovými kameňmi a gravírovaním „Jozef 15.09.2007“, zlatý prsteň so zafírovým kameňom, zlatý prívesok v tvare srdca s gravírovaním „Jožko 17.02.2006“, pár nãušníc z fúkaného zlata v tvare srdca s kamienkami a s uvedenými vecami odišiel na neznãme miesto, čím tak poškodenému Ing. X. B. a poškodenej Bc. X. B. spôsobil škodu spolu vo výške najmenej 3.000,-eur, pričom uvedeného skutku sa dopustil aj napriek tomu, že bol za taký čin v predchãdzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II., sp. zn. 1T 66/2016 zo dňa 03.05.2016, právoplatný dňom 20.05.2016.

Za to mu bol podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona, s použitím § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/, písm. n/ Trestného zákona, § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 /štyroch/ rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strãzenia.

Súčasne bola obžalovanému podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uloženã povinnosť zaplatiť H.. X. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. č. XXX, okres H. a Bc. X. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. nad B., D. II. XX/XX spolu škodu vo výške 1.299,-eur.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolania obžalovaný a prokurãtor.

Obžalovaný X. G. napadol vyneseny rozsudok vo výroku o vine a treste. Rozoberã časovú postupnosť ním spãchaných skutkov v iných trestných veciach a to Okresného súdu Bratislava IV. sp. zn. 2T/114/2017 a Okresného súdu Banskã Bystrica sp. zn. 5T/99/2017, pričom cituje ust. §§ 42 ods. 1 a 42 ods. 2 Tr. zákona. Mã za to, že súd I. stupňa nemal ukladať úhrnný trest odňatia slobody, ale mal ukladať úhrnno-súhrnný trest a zároveň zrušiť rozsudky vo vyššie uvedených trestných veciach. Zároveň namieťa nesprãvnú právnu kvalifikãciu jeho konania spãchanú závažnejším spôsobom - vlãmaním, pričom poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj čl. 49 Ústavy SR. Źiada preto zrušiť napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrãtiť súdu prvého stupňa na nové rozhodnutie.

V dãalšom svojom podaní adresovanom priamo krajskému súdu požiadal o zrušenie napadnutého rozsudku a vrãtenie veci okresnému súdu na opãtované prejednanie z dôvodu zmeny právnej kvalifikãcie jeho konania ako prečinu krãdeže podľa § 212 ods.1,2 písm. a/, b/, c/ Tr. zákona. Je si vedomý svojho protiprávneho konania, ale bol nútený kradnúť a odovzdãvať veci z trestnej činnosti policajtom. Mã

dostatočne veľký trest už toho času a ešte má súdy vo Zvolene a Bratislave. Jeho fungujúca rodina ho chodí navštevovať, a preto žiada o súcit, aby na dlhý čas nestratil najbližších.

Prokurátor podal odvolanie len voči výroku o treste v neprospech obžalovaného. Nestotožňuje sa so závermi okresného súdu vyjadrenými v odôvodnení napadnutého rozsudku v časti týkajúcej sa hodnotenia poľahčujúcich okolností a to priznania okolnosti uvedenej v § 36 písm. n/ Tr. zákona, čo viedlo aj k nesprávnemu ukladaniu trestu. Obžalovaný žiadnym spôsobom nenapomáhal orgánom činným v trestnom konaní pri objasňovaní trestnej činnosti, práve naopak, spáchanie skutku neustále popieral. Uvedené je v príkrom rozpore so Stanoviskom trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR č. 44 zo dňa 27.06.2017, ktoré aj následne cituje. Obžalovanému mal byť preto ukladaný trest odňatia slobody za použitia § 38 ods. 4 Tr. zákona. Navrhol krajskému súdu zrušiť výrok o treste v napadnutom rozsudku a rozhodnúť vo veci.

Obhajca obžalovaného vo svojom vyjadrení k odvolaniu prokurátora taktiež cituje z odôvodnenia Stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR č. 44 zo dňa 27.06.2017, pričom prokurátor založil svoje odôvodnenie na čiastkovom úsudku z tohto stanoviska. Konštatuje, že napadnutým rozsudkom nedošlo k porušeniu ustanovení Tr. zákona a navrhol odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietnuť.

Na základe takto podaných odvolaní krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že ako odvolanie obžalovaného tak aj prokurátora sú čiastočne dôvodné.

Odvolací súd na tomto mieste poukazuje na vykonané dokazovanie týkajúce sa skutku uvedeného v obžalobe okresného prokurátora, vo vzťahu ktorému boli vykonané dôkazy v celom rozsahu potrebnom na zistenie a ustálenie skutkového stavu veci a to zákonným spôsobom. Z takto procesne zabezpečených dôkazov následne okresný súd vyvodil skutkové okolnosti tak, ako je to uvedené vo výroku napadnutého rozsudku, pričom tieto majú oporu vo výsledkoch dokazovania. Tieto skutkové okolnosti odvolací súd považuje za správne, s nimi sa stotožnil, a keďže okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne rozviedol jednotlivé dôkazy, z ktorých pri ustálení skutkového stavu vychádzal, odvolací súd na toto rozhodnutie okresného súdu v celom rozsahu odkazuje. Zabezpečené dôkazy boli prvostupňovým súdom vyhodnotené v súlade so zásadou uvedenou v § 2 ods. 12 Tr. poriadku a skutkové zistenia uvedené v napadnutom rozsudku sú odrazom výsledkov dokazovania, s ktorými sa odvolací súd stotožnil a tieto považuje za správne.

Krajský súd konštatuje, že prípravné konanie bolo vykonané procesným spôsobom a dôkazy boli zaobstarané v dostatočnom rozsahu odôvodňujúcim podanie obžaloby. Súd prvého stupňa sa s týmito dôkazmi vysporiadal v celom rozsahu a to aj s prihliadnutím na návrhy procesných strán. V prejednávanej veci boli v konaní pred okresným súdom vykonané dôkazy takého charakteru, na základe ktorých bol ustálený skutkový stav veci správne a nepochybne. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný spáchal skutky v takom rozsahu ako je uvedený vo výroku napadnutého rozsudku.

Aj podľa názoru krajského súdu, výrok o vine obžalovaného je možné ustáliť na základe jeho samotného priznania učeného ale až na hlavnom pojednávaní, kedy obžalovaný uviedol, že v inkriminovanom období sa zdržiaval v hoteli V. na B. V. a že vošiel do apartmánu poškodených H.. X. B. a Bc. X. B. a to tak, že využil pootvorené, resp. dôsledne neuzatvorené dvere na izbe, odkiaľ odcudzil zlaté predmety, okrem pánskych náramkových hodínok, ktoré neskôr odniesol do záložne v Bratislave - Petržalke na občiansky preukaz jeho známeho. Uvedené skutočnosti korešpondujú (až na pánske hodinky a spôsob vniknutia do apartmánu) s výpoveďami poškodených H.. X. B. a Bc. X. B. týkajúcich sa odcudzenia vecí krádežou z apartmánu v dobe uvedenej v obžalobe ako aj s výpoveďami svedkov X. F. o prítomnosti obžalovaného v hoteli V. a Q. G., ktorá prevzala ukradnuté zlaté šperky v záložni a v neposlednom rade aj s ďalšími listinnými dôkazmi (zápisnicou o vydaní veci, odborným vyjadrením a pod.) zabezpečenými v tejto trestnej veci.

Výsledky takto vykonaného dokazovania v danom prípade vyznievajú jednoznačne a tvoria ucelenú reťaz tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých bez akýchkoľvek

pochybností možno vyvodiť bezpečný záver, že obžalovaný X. G. spáchal skutok, ktorý mu bol obžalobou kladený za vinu. Úplnosť vykonaných dôkazných prostriedkov vytvorila vo veci nevyhnutný základ na záverečnú myšlienkovú činnosť aj odvolacieho súdu, ktorá spočívala v zhodnotení dôkazov v zmysle uvedených zásad vyplývajúcich z § 2 ods. 12 <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~/Main/TArticles.ascx&phContent=~/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=3507547&FragmentId2=3507547&VirtualDate=20.+12.+2000>> Trestného poriadku a na vytvorenie záverov o tom, či, ako a k akému skutku došlo. Z obsahu odôvodnenia rozsudku vyplýva, že uvedené hodnotenie dôkazov neodporuje základným princípom logického myslenia.

Odvolací súd následne preskúmal napadnuté rozhodnutie aj v súlade s ust. § 317 ods.1 Tr. por. a prihladnuc na chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1. Tr. por. zistil, že v danom prípade bolo porušené ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., pretože rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutkového stavu a na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

V prvom rade je potrebné uviesť, že obžalovaný sa teraz súdeného skutku dopustil v presne nezistenom čase od 16.00 hod. dňa 27.12.2016 do 08.00 hod. dňa 31.12.2016. Uznesenie o vznesení obvinenia si obžalovaný prevzal 14.08.2017.

Z oboznámených spisov Okresného súdu Bratislava IV. sp. zn. 2T/114/2017 (skutok pod bodom 3./ spáchaný dňa 4.4.2017) a Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5T/99/2017 (skutok pod bodom 1./ spáchaný dňa 11.12.2016) je zrejmé, že obžalovaný si uznesenia o vznesení obvinenia pri skutku uvedenom pod bodom 1./ prevzal 10.08.2017 a pri konaní kladeného mu za vinu pod bodom 3./ dňa 21.9.2017.

Podľa § 41 ods. 3 Tr. zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za ďalší čiastkový útok, ktorý tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorého iný čiastkový útok bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorý už nadobudol právoplatnosť, zruší v rozsudku skorší výrok o vine o pokračovacom trestnom čine a trestných činoch spáchaných s ním v jednočinnom súbehu, celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad. Súd pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku znova rozhodne o vine za pokračovací trestný čin, vrátane nového čiastkového útoku, prípadne za trestné činy spáchané s ním v jednočinnom súbehu, ako aj o spoločnom treste za pokračovací trestný čin, ktorý nesmie byť miernejší než trest uložený skorším rozsudkom. Súd prípadne rozhodne tiež o nadväzujúcich výrokoch, ktoré majú podklad vo výroku o vine. Ak je ukladaný trest za viac trestných činov, ustanovenia odsekov 1 a 2, § 42 a § 43 sa použijú primerane.

Podľa § 122 ods. 10 Tr. zákona, za pokračovací trestný čin sa považuje, ak páchatel' pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatel'a spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatel'a spáchať uvedený trestný čin.

Podľa § 122 ods. 13 Tr. zákona, ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je stíhaný, aj po oznámení vznesenia obvinenia, posudzuje sa také konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok; to neplatí, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207. V takom prípade ide o pokračovanie konania až do doby, kým je vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa alebo pokiaľ sa súd druhého stupňa neodobral na záverečnú poradu.

Z citovaných ustanovení možno vyvodiť, že pokračovanie v trestnej činnosti je taká trestná činnosť, keď jednotlivé čiastkové konania - čiastkové útoky napíňajú rovnakú skutkovú podstatu trestného činu. Objektívna súvislosť je daná časovou súvislosťou v páchaní čiastkových útokov - môže ísť o niekoľko dní alebo týždňov, rovnakým alebo podobným spôsobom páchania čiastkových útokov (napr. vlámania, podvody, násilie), rovnakým predmetom útoku, výnimočne môže ísť aj o rôzne predmety (napr. pri krádeži peniaze, klenoty, spotrebná elektronika). Subjektívna súvislosť spočíva v uskutočňovaní rovnakého zámeru (jednotiaci zámer). V podstate ide o uskutočňovanie vopred uváženeho plánu (napr. série bytových krádeží, bankových lúpeží, znásilnení). V prípade pokračovacieho trestného činu sa všetky čiastkové útoky posudzujú ako jeden trestný čin, pričom najmä pri majetkových trestných činoch

sa škody spôsobené jednotlivými čiastkovými útokmi spočítavajú. Rozhodujúcim znakom pokračovania v trestnom čine, ktorý ho odlišuje od opakovania trestného činu (od rovnorodého viacčinného súbehu) je, že jednotlivé útoky, z ktorých každý naplňa znaky toho istého trestného činu, sú zo subjektívnej stránky spojené jedným a tým istým zámerom v tom zmysle, že páchatel' už od začiatku zamýšľa aspoň v najhrubších črtách aj ďalšie útoky a že z objektívnej stránky sa tieto jednotlivé útoky javia ako postupné realizovanie tohto jedného zámeru. Čas, miesto a spôsob spáchania jednotlivých činov páchatel'om naplňajúcich znaky toho istého trestného činu, sú z hľadiska posudzovania objektívnych súvislostí dôležité pre záver, či ide o pokračovanie v tom istom trestnom čine, alebo o jeho opakovanie. Z týchto objektívnych okolností možno usudzovať aj to, či páchatel' mal zjednocujúci zámer pokračovať v páchaní toho istého trestného činu.

Krajský súd po oboznámení sa s vyššie uvedenými uzneseniami o vznesení obvinenia obž. X. G. konštatuje, že obžalovaný sa vo všetkých zmienených prípadoch dopúšťal trestného činu krádeže podľa § 212 Tr. zákona spočívajúcom či už v odcudzení osobných vecí alebo finančnej hotovosti. Dospel preto k záveru, že v daných prípadoch existuje ako objektívna tak aj subjektívna súvislosť v páchaní jednotlivých čiastkových útokov obžalovaným, a preto je nutné túto trestnú činnosť posudzovať ako jeden pokračovací trestný čin, keďže tejto trestnej činnosti sa dopúšťal ešte pred dorúčením v poradí prvého uznesenia o vznesení obvinenia zo dňa 10.8.2017 (viď spis Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5T/99/2017).

Vychádzajúc zhora konštatovaného odvolací súd preto na podklade odvolania obžalovaného zrušil jednak napadnutý rozsudok Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/111/2018 zo dňa 27. marca 2019 v celom rozsahu, a keďže sa v daných prípadoch jednalo o pokračovací trestný čin, súčasne podľa § 41 ods. 3 Tr. zákona zrušil v rozsudku Okresného súdu Bratislava IV. sp. zn. 2T/114/2017 zo dňa 02. marca 2018 a v rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5T/99/2017 zo dňa 24. januára 2018 výroky o vine o pokračovacom trestnom čine, celé výroky o treste ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedených výrokoch o vine svoj podklad a následne sám vo veci rozhodol.

Podľa článku 50 ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Neskorší zákon sa použije, ak je to pre páchatel'a priaznivejšie.

Podľa § 2 ods. 1 Tr. zákona, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší.

Pokiaľ teda súd rozhoduje za účinnosti nového Trestného zákona, na základe ustanovenia § 2 ods. 1 Tr. zákona je povinný predovšetkým skúmať, či použitie nového Trestného zákona nie je pre obžalovaného priaznivejšie, prípadne či je skutok trestným činom aj podľa nového Trestného zákona. Dôvodom zrušenia odsudzujúceho rozsudku súdu prvého stupňa odvolacím súdom podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. poriadku je bez ďalšieho skutočnosť, že trestnosť činu treba posúdiť podľa neskoršieho Trestného zákona účinného v čase rozhodovania odvolacieho súdu, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší.

Zákonom č. 214/2019 účinného od 1.8.2019 došlo k novelizácii Trestného zákona a to aj trestného činu krádeže, ktoré spočívalo v zlúčení odsekov 1 a 2 a odstránení pochybností pri určovaní druhu trestu a jeho výmery s poukazom na § 38 ods. 1 Tr. zákona. Podľa takto nastavenej úpravy už nebude možné kvalifikovať trestný čin krádeže spáchaný vlámaním, pri ktorom bola spôsobená malá škoda, podľa § 212 ods. 3 písm. b) Tr. zák. (podľa nového znenia, predtým § 212 ods. 1, 4 písm. b) Tr. zákona), a teda ako trestný čin spáchaný závažnejším spôsobom konania v spojení s § 138 písm. e) Tr. zákona, pri ktorom by sa použila vyššia trestná sadzba.

Podľa ustálenej súdnej praxe ale platí, že konanie, ktorého výsledkom je uloženie spoločného trestu podľa § 41 ods. 3 Tr. zák., nie je konaním o opravnom prostriedku vo vzťahu ku skoršiemu a podľa tohto ustanovenia zrušovanému výroku o vine o pokračovacom trestnom čine a trestných činoch spáchaných s ním v jednočinnom súbehu. To sa prejavuje nielen viazanosťou skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku, ako to § 41 ods. 3 Tr. zák. výslovne ustanovuje, ale aj tým, že súd nemôže meniť právnú

kvalifikáciu skoršieho rozsudku, okrem zmeny vyvolanej doplnením skutkových zistení zrušeného výroku o vine o ďalší čiastkový útok (útoky) pokračovacieho trestného činu v novom výroku o vine za tento čin.

Vzhľadom na nadobudnutie účinnosti zák. č. 214/2019 Z. z. dňa 01.08.2019, pričom trestná vec obž. X. G. bola krajskému súdu predložená na odvolacie konanie dňa 02.10.2019, nadriadený súd sa opätovne zaoberal právnou kvalifikáciou konania obžalovaného, avšak len ku skutku uvedenom pod bodom 2/, pretože neskorší zákon vo vzťahu k trestnému činu krádeže podľa § 212 Tr. zákona je pre obžalovaného priaznivejší.

Ohľadne právnej kvalifikácie skutkov uvedených v bode 1/ a 3/ je nutné uviesť, že obžalovaný ako pred Okresným súdom Bratislava IV. sp. zn. 2T/114/2017 (skutok pod bodom 3./), tak aj Okresným súdom Banská Bystrica sp. zn. 5T/99/2017 (skutok pod bodom 1./) urobil vo vzťahu k týmto skutkom vyhlásenie o vine a to aj ku právnej kvalifikácii tam rozvedeného konania, teda ako zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na ust. § 138 písm. e/ Tr. zákona v znení účinnom do 1.8.2019, keďže si opakovane prisvojoval cudzie veci tým, že sa ich zmocnil, pričom tieto čiastkové útoky spáchal vlámaním a spôsobil tak malú škodu, hoci bol za takýto čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený - trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava II., sp. zn. 1T 66/2016 zo dňa 03.05.2016, právoplatný dňom 20.05.2016.

Z judikatúry Najvyššieho súdu SR zároveň vyplýva, že výrok o vine, vrátane právnej kvalifikácie, ktorý bol vyhlásený rozsudkom na základe prijatia vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) <aspi://module='aspi'&link='301/2005%20Z.z.%2523P257'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Trestného poriadku alebo podľa § 257 ods. 1 písm. c) <aspi://module='aspi'&link='301/2005%20Z.z.%2523P257'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Trestného poriadku v príslušnom znení na hlavnom pojednávaní, nie je možné v odvolacom konaní vecne preskúmať, čo právne vyplýva z nevykonania dokazovania o dotknutom skutku na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 8 <aspi://module='aspi'&link='301/2005%20Z.z.%2523P257'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Trestného poriadku a analogickým použitím ustanovenia § 334 ods. 4 <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%2523334'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Trestného poriadku. Vychádzajúc z uvedeného preto krajský súd nemohol použiť ust. § 2 ods. 1 Tr. zákona a opätovne posudzovať trestnosť činu pri skutkoch pod bodmi 1/ a 3/ podľa zákona priaznivejšieho pre páchatel'a.

Vo vzťahu k právnej kvalifikácii konania týkajúceho sa čiastkového útoku pod bodom 2/, odvolací súd konštatuje, že obžalovaný prekonaním uzamknutia vstupných dverí apartmánu poškodených B. do neho neoprávnene vošiel, pričom tam odcudzil rôzne predmety v hodnote najmenej 3.000,- Eur (väčšia škoda), hoci bol za takýto čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený - trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava II., sp. zn. 1T 66/2016 zo dňa 03.05.2016, právoplatný dňom 20.05.2016, sa dopustil pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. a/ b/ Tr. zákona v znení zákona č. 214/2019 Z. z. v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona.

Krajský súd sa následne zaoberal poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom ustálil iba poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., teda, že obžalovaný sa k spáchaniu skutku priznal, úprimne ho oľutoval a existenciu dvoch priťažujúcich okolností uvedených v § 37 písm. h/, m/ Tr. zákona (spáchanie viac trestných činov a obžalovaný už bol v minulosti odsúdený) a pri ukladaní trestu podstupoval v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zákona, teda zvyšoval dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu. Nemožno súhlasiť s okresným súdom priznanou poľahčujúcou okolnosťou uvedenou v § 36 písm. n/ Tr. zákona, t.j., že obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, pretože táto vyžaduje, aby páchatel' pomáhal tým orgánom, ktoré sú na to určené, t.j. polícii, vyšetrovateľovi, prokurátorovi, súdu. Predpokladá to jeho aktívnu účasť, ktorá musí byť zameraná na trestný čin, ktorý sám spáchal, ktorá síce môže mať rôznu formu a bude spočívať predovšetkým v uvedení všetkých rozhodujúcich skutkových okolností trestného činu, v označení prameňa dôkazov a pod. Taká súčinnosť musí byť poskytnutá orgánom prípravného konania, nakoľko už tie musia objasniť čin (a to aj procesným dokazovaním, vedeným v zmysle § 2 ods. 10 Trestného poriadku, nie len „operatívne“) do tej miery, aby mohla byť podaná obžaloba alebo návrh na schválenie dohody o vine a treste. Z predloženého vyšetrovacieho spisu ale nevyplýva, aby obžalovaný aktívne nepomáhal pri objasňovaní svojej trestnej činnosti (v prípravnom konaní ju dokonca popieral), a preto krajský súd túto poľahčujúcu okolnosť obžalovanému nepriznal, čím sčasti vyhovel odvolaniu prokurátora.

V zmysle § 41 ods. 3 Tr. zákona spoločný trest za pokračovací trestný čin nesmie byť miernejší než trest uložený skorším rozsudkom.

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV. sp. zn. 2T/114/2017 zo dňa 02. marca 2018 bol obžalovanému uložený spoločný trest odňatia slobody v trvaní troch rokov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj povinnosť nahradiť škodu tam uvedeným poškodeným.

Obžalovaný sa všetkých čiastkových útokov pokračovacieho prečinu krádeže dopustil ešte počas platnosti a účinnosti Trestného zákona pred jeho novelou č. 214/2019. Pri skutkoch v bode 1./ a 3./, tak, ako sú uvedené vyššie, bolo zo strany obž. X. G. urobené vyhlásenie o vine, a teda ani odvolací súd v tomto konaní, a to aj napriek zneniu ust. § 2 ods. 1 Tr. zákona, nemohol zmeniť právnu kvalifikáciu jeho konania (§ 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. b/ Tr. zákona) a trestnosť činu posudzovať podľa priaznivejšieho zákona, pretože by to bolo v rozpore s ustálenou judikatúrou. To ale neplatí pri skutku č. 2/, ktorý je predmetom tohto opravného konania. Aj keď k jeho spáchaniu tiež došlo ešte pred účinnosťou hore zmienenej novely Tr. zákona, krajský súd, vzhľadom na odvolanie obžalovaného, ktorým mimo iného napáda aj právnu kvalifikáciu svojho konania, vychádzal z ust. § 2 ods. 1 Tr. zákona, a preto došlo aj k priaznivejšiemu posúdeniu tejto trestnej činnosti obžalovaného ako prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. a/, b/ Tr. zákona.

Za zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na ust. § 138 písm. e/ Tr. zákona v znení účinnom do 1.8.2019 bolo možné uložiť trest odňatia slobody na 3 až 10 rokov.

Pri prečine porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona sa páchateľ potrestá odňatím slobody až na 2 roky.

Trestný zákon v znení zákona č. 214/2019 Z.z. umožňuje za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. a/, b/ uložiť trest odňatia slobody na 6 mesiacov až 3 roky.

Podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona, ak súd odsudzuje páchateľa za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Z vyššie popísaného je celkom zjavné, že najprísnejším trestným činom je zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na ust. § 138 písm. e/ Tr. zákona v znení účinnom do 1.8.2019 a z uvedeného dôvodu preto krajský súd pri ukladaní trestu vychádzal z trestnej sadzby tam uvedenej (3-10 rokov).

Odvolací súd následne v rámci všeobecných zásad platných pre ukládanie trestov vyhodnotil všetky okolnosti ako aj momenty, ktoré ovplyvňujú požiadavku ochrany spoločnosti a občanov pred páchaním takejto trestnej činnosti, pričom zväžil aj okolnosti na strane obžalovaného a zastáva názor, že uložený úhrnný spoločný trest odňatia slobody v trvaní päť a pol roka, teda na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby, v plnej miere zodpovedá zásadám pre ukládanie trestov, vzhľadom na vyššie uvedené a to aj z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie. Prihliadal pritom i na spôsob spáchania činu a jeho následok, na hodnotenie osoby obžalovaného, ktorý bol opakovane v minulosti súdne trestaný (15-krát) za prevažne majetkovú trestnú činnosť, v osobe obžalovaného ide totiž o špeciálneho recidivistu k trestnému činu krádeže, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, z čoho vyvodil záver, že boli splnené zákonné podmienky pre uloženie takéhoto trestu.

Krajský súd zároveň rozhodol o spôsobe výkonu uloženého trestu u obž. X. G., ktorého zaradil na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia vzhľadom na to, že obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tohto trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Súčasne odvolací súd zopakoval výroky o uložených povinnostiach obžalovanému nahradiť škody spôsobené jednotlivým poškodeným, ktoré považoval za zákonné a vecne správne.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam obžalovaného, ktorý popieral spáchanie skutku vlámaním je potrebné uviesť, že už okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia logicky a presvedčivo argumentoval, prečo považoval skutok spáchaný takýmto spôsobom, (teda závažnejším spôsobom - vlámaním), s čím sa stotožnil aj krajský súd. Znak vlámania môže byť totiž naplnený tromi spôsobmi vniknutia páchateľa do uzavretého priestoru - nedovoleným prekonaním uzamknutia, napríklad použitím pravých kľúčov, duplikátov kľúčov alebo tzv. univerzálnym kľúčom (vrátane tzv. pakľúčov),- prekonaním inej zabezpečovacej prekážky za použitia sily, napríklad preskočenie plotu, rozbitie okna, alebo ľst'ou, napríklad vydávanie sa za opravára elektriny, vpustenie páchateľa do bytu dieťaťom na základe nepravdivej legendy. Obžalovaný totiž doposiaľ nezisteným spôsobom vnikol do uzamknutých priestorov apartmánu poškodených prekonaním uzamknutia, čo je kvalifikačným predpokladom znaku vlámania. Taktiež uložený trest zodpovedá jednak závažnosti spáchaných čiastkových útokov pokračovacieho trestného činu krádeže ako aj osobe obžalovaného, ktorý aj napriek svojej bohatej trestnej minulosti si z nej nevzal ponaučenie a aj naďalej pokračoval v páchaní ďalšej protiprávnej činnosti. Teda ani výkon viacerých nepodmienečných trestov odňatia slobody nevedol k jeho náprave a vedeniu riadneho spôsobu života.

Pokiaľ ide o námietky okresného prokurátora krajský súd poukazuje na vyššie uvedené okolnosti prípadu, ako aj právne úvahy, ktorými sa riadil pri svojom rozhodovaní, pre ktoré sčasti uznal odvolaciu argumentáciu prokurátora a v dôsledku neopakovania tých istých skutočností v celom rozsahu na ňu odkazuje.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd riadne opravné prostriedky obžalovaného a prokurátora vyhodnotil ako čiastočne dôvodné a rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.